

Geprolongeed wegens enorm succes? Ons past hier een zwijgen. Er moest weer een sociëteit komen, opdat de eenheid in het Corps niet zou worden verbroken.

Twee eischen waren echter noodzakelijk.

Het gebouw moest minder „luxueus” zijn, zoodat de huurprijs lager zou zijn; en ten andere moest de plaats meer verlegd worden naar de „studentenwijk”.

Aan deze eischen werd voldaan door een locaalruimte in een gebouw in de Korte Leidschedwardsstraat.

Nu zou het zeker goed gaan want wij zouden niet aangewezen zijn op verdienste op de consumpties, en de „kroeg” was vlak naast de deur.

Met nieuwen moed werd de installatie ter hand genomen, welke den tijd vóór de Kerstvacantie in beslag nam. Wel was gedurende de viering van het Lustrum de sociëteit eenige dagen geopend, maar alles was nog koud en kil.

Velen zullen met mij in dien tijd hun blikken gericht hebben naar de Heerengracht: O domus aurea!

Maar 't was niet anders. We moesten uit ons tweede klas rijtuig overstappen in de derde klas om de reis voort te zetten. Wat zijn bij die ouderwetsche wagens de treeplanken hoog!

Werkte een deel van ons bestuur om zoo spoedig mogelijk tot installatie te kunnen overgaan, het andere deel deed z'n uiterste best om de achterstallige vorderingen te innen.

Een goede uitslag mocht hun werk kronen.

De leden van N.D.D.D. zijn nog „safe”.

Zoo kon dan direct na de Kerstvacantie, 5 Februari 1931, tot opening van de nieuwe sociëteit worden overgegaan. Een belangrijk moment in de historie van het Corps.

Het behoeft dan ook niet vermeld dat deze avond tot een groot feest werd.

Om ongeveer elf uur gingen dan ook velen in „dankbare” stemming huiswaarts.

Ook de eerste jaars corpsleden moesten nog op de sociëteit geïnstalleerd. Het was nu eenmaal „mos”.

9 Februari had deze plechtigheid plaats. Slechts enkele eerstejaars toonden door hun komst iets begrepen te heb-